

STANOWISKO**Zrzeszenia Gmin Województwa Lubuskiego**

nr 9/2016 z dnia 16.03.2016 r.

**w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy
o Odnawialnych Źródłach Energii z dnia 24 sierpnia 2015 r.**

Zrzeszenie Gmin Województwa Lubuskiego, działając na podstawie § 6 pkt 1 i 4 w zw. z § 19 ust. 1 pkt 14 Statutu Zrzeszenia Gmin Województwa Lubuskiego, pragnie wyrazić stanowisko w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Odnawialnych Źródłach Energii z dnia 24 sierpnia 2015 r.

W dniu 1 stycznia 2016 r. miały wejść w życie nowe mechanizmy wspierające wytwarzanie energii z odnawialnych źródeł energii (OZE). Tym samym, od początku roku powinien zacząć obowiązywać system taryf gwarantowanych dla przydomowych mikroelektrowni o mocy do 10 kW. W grudniu parlament przesunął jednak termin wejścia w życie nowych regulacji na 1 lipca 2016 r. Ministerstwo Energii zapowiedziało, że w ustawie o OZE należy się spodziewać „rewolucyjnych zmian”. Miałyby one objąć także przepisy dedykowane prosumentom, w tym – jak wynika z komunikatu resortu z 19 lutego 2016 r. – zniesienie taryf gwarantowanych dla osób fizycznych.

Na początku 2015 roku wydawało się, że solidną podstawę, w oparciu o którą możliwe jest budowanie podwalin pod rozwój energetyki obywatelskiej, będzie stanowić tzw. poprawka prosumencka. Na jej mocy do ustawy o OZE został wprowadzony system wsparcia dla mikrowytwórców w postaci taryf gwarantowanych. Stałe ceny zakupu energii miały umożliwić obywatelom aktywny i równoprawny udział w rynku energii, niezależnie od ich statusu majątkowego. Niedługo po uchwaleniu ustawy pojawiły się jednak próby nowelizacji poprawki prosumenckiej, a także niekorzystne interpretacje. Kilka dni przed wejściem w życie taryf gwarantowanych, została dokonana nowelizacja ustawy o OZE, która odroczyła wejście w życie mechanizmów wsparcia.

Energetyka obywatelska to wytwarzanie i dzielenie się energią oraz efektywność energetyczna rozwijana m.in. dzięki inteligentnemu i innowacyjnemu zarządzaniu energią poprzez dostęp do informacji o jej wytwarzaniu i zużyciu. Rozwój energetyki obywatelskiej wiąże się z szeregiem korzyści społecznych, gospodarczych, środowiskowych oraz technologicznych. W Polsce w dalszym ciągu nie obowiązuje mechanizm wsparcia wytwarzania energii z OZE, który w sposób efektywny mógłby przyczynić się do rozwoju mikrogeneracji. Systemy dotacyjne, często zbiurokratyzowane i nieefektywne, są jedynie kroplówką utrzymującą nadzieję rozwoju energetyki obywatelskiej przy życiu - ale są ograniczone zarówno budżetowo, jak i czasowo. Dlatego jesteśmy zdania, że poprawka prosumencka stanowi rozsądny i solidny fundament dla budowy obywatelskiego modelu energetycznego. Przepisy składające się na poprawkę prosumencką wymagałyby jedynie stosownych korekt legislacyjnych. Zmiany te powinny doprecyzowywać zasady funkcjonowania systemu wsparcia w taki sposób, aby stał się on pewny, przejrzysty, obejmował wszystkich potencjalnych uczestników rynku (np. samorządy) i był zoptymalizowany pod względem ekonomicznym (zarówno po stronie prosumenta, jak i państwa).

Mechanizm taryf gwarantowanych powinien zostać uregulowany w sposób spójny

i kompleksowy w nowo dodanych, dedykowanych wyłącznie temu systemowi wsparcia przepisach ustawy o OZE. Zagwarantowałyby to usunięcie kluczowych wątpliwości interpretacyjnych oraz ujednoznacznitoby zasady rozliczeń pomiędzy mikrowytwórcą a przedsiębiorstwem energetycznym. Stałe ceny powinny przysługiwać za całość energii wprowadzonej do sieci. Należy podkreślić, że w takiej postaci system taryf gwarantowanych został wdrożony w wielu krajach, które zdecydowały się na jego wprowadzenie (w tym państwach członkowskich UE), a w innej formie pozbawiony jest jakiegokolwiek sensu ekonomicznego.

System wsparcia, w tym określanie wysokości stawek taryf gwarantowanych musi opierać się na obiektywnych oraz transparentnych kryteriach, które w możliwie najbardziej precyzyjny sposób oddawałyby aktualne dane rynkowe, w tym koszt kapitału dla osób indywidualnych. Stawki te powinny być obliczane na podstawie faktycznego kosztu wytwarzania jednostki energii w danej mikroinstalacji (ang. *levelized cost of electricity, LCOE*) i powinny pokrywać ten koszt, żeby oferta mikro-OZE nie była ograniczona wyłącznie dla zamożnych. Takie rozwiązanie dałoby gwarancję zwrotu kosztów poniesionej inwestycji w okresie trwania wsparcia, wykluczając jednocześnie możliwość osiągnięcia przez danego prosumenta nieuzasadnionych przychodów. Patrząc z perspektywy państwa, zapewniona zostałaby natomiast optymalizacja kosztów funkcjonowania całego systemu, gdyż poprawka prosumencka miała kosztować tylko ok. 36 groszy miesięcznie odbiorców końcowych. Dostęp do taryf gwarantowanych powinny mieć osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej oraz przedsiębiorcy. **Prawo do skorzystania z dostępnych mechanizmów wsparcia powinny uzyskać wszystkie podmioty, które w myśl obowiązujących regulacji zasadniczo nie prowadzą lub nie mogą prowadzić działalności w zakresie wytwarzania energii. Wskazujemy tutaj m.in. samorzady i budynki publiczne, np. szkoły publiczne.** Co ważne, unijna dyrektywa OZE wymaga, aby to właśnie takie jednostki odgrywały rolę „przykładów do naśladowania” w zakresie wykorzystywania źródeł odnawialnych. Tymczasem, na gruncie prawa krajowego tego typu podmioty są dyskryminowane w nieuzasadniony sposób.

Zmodyfikowane w powyższy sposób przepisy powinny objąć wszystkich obywateli, w tym również mikrowytwórców, którzy wprowadzili po raz pierwszy energię do sieci w pierwszym półroczu 2016 r. (co jest zgodne z zapowiedziami wnioskodawców grudniowej nowelizacji ustawy o OZE) oraz wejść w życie w najbliższym możliwym terminie, a więc najpóźniej z początkiem lipca br. Doniesienia medialne, sugerujące iż Ministerstwo Energii rozważa radykalną nowelizację przepisów w sposób, który byłby niekorzystny dla potencjalnych mikrowytwórców mogą dziwić o tyle, że poprawka prosumencka została uchwalona właśnie głosami klubu parlamentarnego Prawa i Sprawiedliwości. Polska nie może sobie pozwolić na dalsze blokowanie rozwoju energetyki obywatelskiej oraz pogłębianie zapóźnienia technologicznego w stosunku do innych państw.

Zrzeszenie Gmin Województwa Lubuskiego stoi na stanowisku, że zielona energia nie powinna mieć barw politycznych. Wyrażamy głęboką nadzieję, że współpraca wszystkich podmiotów zainteresowanych rozwojem energetyki obywatelskiej w Polsce przyniesie w końcu efekt w postaci ustanowienia dobrych regulacji prawnych w zakresie mikrogeneracji OZE.

PREZES
Zrzeszenia Gmin Województwa Lubuskiego
Włodzisław Tyszkiewicz

Otrzymują:

1. Pan Andrzej Duda – Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
2. Pan Marek Kuchciński – Marszałek Sejmu RP
3. Pan Stanisław Karczewski – Marszałek Senatu RP
4. Pani Beata Szydło – Prezes Rady Ministrów
5. Pan Krzysztof Tchórzewski – Minister Energii
6. Pan Andrzej Adamczyk – Minister Infrastruktury i Budownictwa
7. Pan Mateusz Morawiecki – Minister Rozwoju
8. Pan Krzysztof Jurgiel - Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
9. Pan Szymon Wróbel – Sekretarz Strony Rządowej, Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
10. Pan Andrzej Porawski - Sekretarz Strony Samorządowej, Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
11. Pan Marek Suski – Przewodniczący Sejmowej Komisji do Spraw Energii i Skarbu Państwa
12. Pan Andrzej Maciejewski – Przewodniczący Sejmowej Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, Poseł na Sejm RP
13. Pan Piotr Zientarski – Przewodniczący Senackiej Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, Senator RP
14. Pan Jarosław Sachajko – Przewodniczący Sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Poseł na Sejm RP
15. Pan Jerzy Chrościkowski – Przewodniczący Senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Senator RP
16. Pan Władysław Dajczak – Wojewoda Lubuski
17. Pani Elżbieta Polak – Marszałek Województwa Lubuskiego
18. Pan Mirosław Głaz – Przewodniczący Konwentu Powiatów Województwa Lubuskiego, Starosta Krośnieński
19. Pan Mirosław Marcinkiewicz – Przewodniczący Sejmiku Województwa Lubuskiego
20. Pan Stefan Niesiołowski – Poseł na Sejm RP
21. Pani Bożenna Bukiewicz – Poseł na Sejm RP
22. Pani Katarzyna Osos – Poseł na Sejm RP
23. Pani Krystyna Sibińska – Poseł na Sejm RP
24. Pan Tomasz Kucharski – Poseł na Sejm RP
25. Pani Elżbieta Rafalska – Poseł na Sejm RP
26. Pan Marek Ast – Poseł na Sejm RP
27. Pan Jerzy Materna – Poseł na Sejm RP
28. Pan Artur Zasada – Poseł na Sejm
29. Pan Jacek Kurzępa – Poseł na Sejm RP
30. Pan Jarosław Porwich – Poseł na Sejm RP
31. Pan Paweł Pudłowski – Poseł na Sejm RP
32. Pan Władysław Komarnicki – Senator RP
33. Pan Waldemar Sługocki – Senator RP
34. Pan Robert Dowhan – Senator RP
35. Pan Zygmunt Frankiewicz - Prezes Związku Miast Polskich
36. Pan Marek Olszewski – Przewodniczący Zarządu Związku Gmin Wiejskich RP
37. Pan Wojciech Długoborski – Prezes Zarządu Unii Miasteczek Polskich
38. Pan Ludwik Węgrzyn – Przewodniczący Związku Powiatów Polskich
39. Pan Krzysztof Balcer – Specjalista ds. środowiska, Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej
40. Sygnatariusze Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Samorządowych
41. „Wspólnota”
42. „Gazeta Wyborcza”
43. „Rzeczpospolita”
44. „Gazeta Prawna”
45. TVP Gorzów Wielkopolski
46. Radio Zachód
47. portalsamorzadowy.pl
48. wartowiedziec.org
49. samorząd.pap.pl